

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่รัฐบาลได้ตระหนักถึงคุณค่าทางโภชนาการของอาหารนมโดยเฉพาะนมพร้อมดื่ม ที่มีต่อพัฒนาการทั้งทางร่างกายและสติปัญญาของเด็กและเยาวชน รัฐบาลจึงได้ให้การส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงโคนมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์ในการจูงใจให้เกษตรกรไทยหันมาเลี้ยงโคนมเป็นอาชีพหลักกันมากขึ้น เพื่อให้มีปริมาณน้ำนมดิบเพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปริมาณน้ำนมดิบที่เกษตรกรสามารถผลิตและส่งเข้าโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นมได้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด จากจำนวน 102,835 ตันในปี 2531 เป็น 633,885 ตันในปี 2545 (ตารางที่ 1.1)

อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำนมดิบที่เกษตรกรสามารถผลิตและส่งเข้าโรงงานได้นี้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอดเช่นเดียวกัน โดยในปี 2531 โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มมีความต้องการน้ำนมดิบจำนวน 152,978 ตัน ในขณะที่เกษตรกรสามารถส่งน้ำนมดิบเข้าโรงงานได้เพียง 102,835 ตัน ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำนมดิบจำนวน 50,143 ตัน จึงต้องมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์นมผงขาดมันเนยจากต่างประเทศมาผลิตเป็นนมพร้อมดื่มเพื่อทดแทนน้ำนมดิบในส่วนที่ขาดแคลนนั่น ซึ่งภาวะการขาดแคลนน้ำนมดิบนี้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามปริมาณความต้องการน้ำนมดิบที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยในปี 2540 ประเทศไทยขาดแคลนน้ำนมดิบถึง 274,355 ตัน เนื่องจากโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มมีความต้องการน้ำนมดิบสูงถึง 668,370 ตัน ในขณะที่เกษตรกรสามารถส่งน้ำนมดิบเข้าโรงงานได้เพียง 394,015 ตันเท่านั้น แต่ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 ส่งผลให้อัตราการบริโภคของประชากรโดยทั่วไปหดตัว ทำให้ความต้องการน้ำนมดิบของโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มลดลงเหลือเพียง 511,405 ตันในปี 2541 ในขณะที่ปริมาณน้ำนมดิบที่เกษตรกรผลิตและส่งเข้าโรงงานไม่ได้มีจำนวนลดลงไปด้วย ส่งผลให้ประเทศไทยขาดแคลนน้ำนมดิบเพียง 91,775 ตัน และเมื่อภาวะเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวและอัตราการบริโภคนมพร้อมดื่มของประชากรเพิ่มสูงขึ้น ได้ส่งผลให้โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มมีความต้องการน้ำนมดิบสูงขึ้นอีกครั้ง แต่เนื่องจากปริมาณน้ำนมดิบที่เกษตรกรส่งเข้าโรงงานนั้นเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด จึงทำให้ภาวะการขาดแคลนน้ำนมดิบของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ โดยในปี 2545 โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มมีความต้องการน้ำนมดิบจำนวน

679,740 ตัน ในขณะที่เกษตรกรสามารถส่งนํ้ามันดิบเข้าโรงงานได้ถึง 633,885 ตัน จึงเกิดการขาดแคลนนํ้ามันดิบเพียง 45,855 ตันเท่านั้น

ตารางที่ 1.1 ปริมาณความต้องการนํ้ามันดิบของโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่ม ปริมาณนํ้ามันดิบที่เกษตรกรส่งเข้าโรงงาน และปริมาณนํ้ามันดิบส่วนที่ขาดแคลน ปี 2531 – 2545

หน่วย : ตัน

ปี	ความต้องการนํ้ามันดิบ	นํ้ามันดิบส่งเข้าโรงงาน	นํ้ามันดิบส่วนที่ขาด
2531	152,978	102,835	50,143
2532	167,727	118,178	49,549
2533	199,593	123,982	75,611
2534	203,491	157,766	45,725
2535	302,224	206,839	95,385
2536	362,500	275,677	86,823
2537	425,903	308,058	117,845
2538	542,832	334,284	208,548
2539	654,203	362,810	291,393
2540	668,370	394,015	274,355
2541	511,405	419,630	91,775
2542	573,637	445,933	127,704
2543	596,895	499,310	97,585
2544	627,769	564,200	63,569
2545	679,740	633,885	45,855

ที่มา : สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร

จากตัวเลขความต้องการน้ำมันดิบภายในประเทศของโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่ม และปริมาณน้ำมันดิบที่เกษตรกรสามารถผลิตและส่งเข้าโรงงานได้ข้างต้น เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมในประเทศไทยน่าจะสามารถจำหน่ายผลผลิตน้ำมันดิบของตนได้ทั้งหมด แต่ในความเป็นจริงแล้ว เกษตรกรกลับต้องเผชิญกับปัญหาภาวะน้ำมันดิบล้นตลาดอยู่เสมอ เนื่องจากราคาน้ำมันดิบในประเทศสูงกว่าราคามผงขาดมันเนยนำเข้าจากต่างประเทศเมื่อนำมาคั้นรูปแล้วค่อนข้างมาก เห็นได้จากในปี 2531 น้ำมันดิบในประเทศมีราคาเท่ากับ 6.62 บาท/กิโลกรัม ในขณะที่ราคามผงขาดมันเนยนำเข้าจากต่างประเทศซึ่งคั้นรูปเป็นน้ำมันแล้วเท่ากับ 3.65 บาท/กิโลกรัมเท่านั้น เนื่องจากนมผงขาดมันเนย 1 กิโลกรัมสามารถนำมาผลิตเป็นน้ำมันคั้นรูปได้ถึง 10 กิโลกรัม และแม้ว่าราคามผงขาดมันเนยจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอดจนเท่ากับ 6.45 บาท/กิโลกรัมในปี 2545 แต่ราคาน้ำมันดิบในประเทศก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจนมาอยู่ที่ระดับ 11.34 บาท/กิโลกรัมเช่นกัน ส่งผลให้โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มนิยมนำเข้ามผงขาดมันเนยจากต่างประเทศมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตมากกว่าการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศ จนทำให้เกิดภาวะน้ำมันดิบล้นตลาดและเป็นเหตุให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต้องเทน้ำมันดิบซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาสั้นทิ้งไปในที่สุด เช่น ในปี 2542 เกิดภาวะน้ำมันดิบล้นตลาดประมาณ 200 ตัน/วัน¹ และสูงถึง 300 ตัน/วันในปี 2543² เป็นต้น

เพื่อแก้ปัญหาปริมาณน้ำมันดิบล้นตลาดซึ่งมีสาเหตุมาจากโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มไม่ยอมรับซื้อน้ำมันดิบจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมภายในประเทศ รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้ออกมาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศ (Local Content Requirement) ขึ้นตั้งแต่ปี 2526 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มจะต้องรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศ 20 ส่วน ต่อการขออนุญาตนำเข้ามผงขาดมันเนยจากต่างประเทศ 1 ส่วน และเร่งดำเนินการปรับปรุงพันธุ์และให้ความรู้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เพื่อให้มีน้ำมันดิบที่ผลิตได้มีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ ในปี 2542 เป็นต้นมา รัฐบาลยังได้มีมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มในโครงการอาหารเสริมนมโรงเรียน จะต้องใช้น้ำมันดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศเป็นวัตถุดิบเท่านั้น ซึ่งช่วยในการแก้ไขปัญหาภาวะน้ำมันดิบล้น

¹ “อาคมล่างปัญหามัน ลือกสเปกนมโรงเรียนคุมนำเข้า,” ฐานเศรษฐกิจราย 3 วัน (17 ตุลาคม 2542): 1, 2.

² “กรม.เพิ่มคู่กัด ‘สุวิจน์-เนวิน’ ปัญหาเปิดเสริมผงเป็นเหตุ,” ผู้จัดการรายวัน (8 มีนาคม 2543): 11, 15.

ตลาดในช่วงที่โรงเรียนเปิดเทอมได้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่โรงเรียนปิดเทอมก็ยังคงมีปัญหาน้ำนมดิบล้นตลาดอยู่เสมอ

ตารางที่ 1.2 ราคาน้ำนมดิบภายในประเทศ และราคาน้ำนมคั้นรูป ปี 2531 – 2545

หน่วย : บาท/กิโลกรัม

ปี	ราคาน้ำนมดิบภายในประเทศ	ราคาน้ำนมคั้นรูป*
2531	6.62	3.65
2532	6.65	4.92
2533	7.01	4.45
2534	7.12	3.69
2535	7.51	4.45
2536	7.98	4.74
2537	7.96	4.06
2538	7.96	5.16
2539	9.07	5.80
2540	9.39	5.68
2541	10.66	7.68
2542	10.94	5.91
2543	11.17	6.91
2544	11.33	9.90
2545	11.34	6.45

ที่มา : สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร

: กรมศุลกากร

หมายเหตุ : * คำนวณจากราคานมผงขาดมันเนยนำเข้าจากต่างประเทศ

จากการที่ประเทศไทยได้ทำการเปิดเสรีตลาดสินค้าเกษตรตามกรอบข้อตกลงขององค์การการค้าโลก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องนำระบบภาษีโควตา (Tariff Quota) มาใช้กับสินค้านมผงขาดมันเนยตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา และจะต้องยกเลิกมาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศในปี 2546 ซึ่งการใช้ระบบภาษีโควตานี้ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องเพิ่มปริมาณการให้โควตาและลดอัตราภาษีนำเข้านอกโควตาในแต่ละปีทุกปี กล่าวคือ จากปริมาณโควตาการนำเข้านมผงขาดมันเนยจำนวน 45,000 ตันในปี 2538 จะต้องเพิ่มขึ้นเป็น 55,000 ตันในปี 2547 (ตารางที่ 1.3) และอัตราภาษีนอกโควตาจากร้อยละ 237.6 ในปี 2538 จะต้องลดลงเหลือร้อยละ 216 ในปี 2547 ในขณะที่อัตราภาษีนำเข้านมผงขาดมันเนยในโควตาซึ่งประเทศไทยผูกพันไว้ที่ระดับร้อยละ 20 นั้น กลับมีการเรียกเก็บจริงเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ส่งผลให้น้ำมันดิบรูปที่ผลิตมาจากนมผงขาดมันเนยนำเข้ายังคงมีราคาต่ำกว่าน้ำมันดิบภายในประเทศ โรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มจึงมีแรงจูงใจในการยื่นขอโควตานำเข้านมผงขาดมันเนยเป็นจำนวนมากแทนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศ ส่งผลต่อปริมาณน้ำมันดิบที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจะสามารถขายได้และการเกิดภาวะน้ำมันดิบล้นตลาดภายในประเทศ

ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจว่าหากรัฐบาลมีการบังคับใช้มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศอย่างจริงจัง ควบคู่ไปกับการใช้มาตรการภาษีโควตาตามข้อผูกพันการเปิดเสรีตลาดสินค้าเกษตรขององค์การการค้าโลกแล้ว จะส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อภาครัฐบาลและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม และรัฐบาลควรจะมีแนวทางในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโคนมภายในประเทศอย่างไร เพื่อให้สามารถทำการแข่งขันกับนมผงขาดมันเนยนำเข้าจากต่างประเทศซึ่งมีราคาต่ำกว่าได้ ภายใต้สภาพการแข่งขันที่ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 ปริมาณการเปิดตลาดนมผงขาดมันเนยตามข้อผูกพันขององค์การการค้าโลก
ปี 2538 – 2547

ปี	นมผงขาดมันเนย		
	โควตานำเข้า (ตัน)	อัตราภาษีในโควตา (ร้อยละ)	อัตราภาษีนอกโควตา (ร้อยละ)
2538	45,000.00	20	237.6
2539	46,111.11	20	235.2
2540	47,222.22	20	232.8
2541	48,333.33	20	230.4
2542	49,444.44	20	228.0
2543	50,555.56	20	225.6
2544	51,666.67	20	223.2
2545	52,777.78	20	220.8
2546	53,888.89	20	218.4
2547	55,000.00	20	216.0

ที่มา : กองการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษามาตรการปกป้องอุตสาหกรรมนมดิบของรัฐบาลที่มีต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมและโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มภายในประเทศ และทำการเปรียบเทียบผลกระทบที่มีต่อภาครัฐและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจากการบังคับใช้มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำนมดิบภายในประเทศควบคู่กับมาตรการภาษีโควตาอย่างจริงจัง กับมาตรการที่รัฐบาลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาจะใช้ข้อมูลปี 2521 – 2545 เนื่องจากข้อมูลตัวแปรหลักที่ใช้ในการศึกษา เช่น ข้อมูลปริมาณความต้องการน้ำนมดิบของโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่ม ปริมาณน้ำนมดิบที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่งเข้าโรงงานผลิตนมพร้อมดื่ม และอัตราการบริโภคนมพร้อมดื่มของประชากรในประเทศ หน่วยงานราชการเริ่มมีการเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี 2521
2. ทำการศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตนมพร้อมดื่มเท่านั้น เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมนมประเภทเดียวที่มีการใช้มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำนมดิบภายในประเทศ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. น้ำนมดิบ (Raw Milk) หมายถึง น้ำนมที่รีดมาจากแม่โค
2. นมผงขาดมันเนย (Skimmed Milk Powder) หมายถึง นมผงที่มีไขมันไม่เกินร้อยละ 1.5 เนื่องจากได้มีการสกัดไขมันออกแล้วบางส่วน โดยนมผงขาดมันเนย 1 ส่วนสามารถผสมไขมันเนยและน้ำเพื่อผลิตเป็นน้ำนมคั้นรูปได้ประมาณ 10 ส่วน ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จะคำนวณหน่วยของนมผงขาดมันเนยให้อยู่ในรูปของน้ำนมคั้นรูป เพื่อความชัดเจนในการศึกษาเปรียบเทียบกับน้ำนมดิบ
3. นมพร้อมดื่ม (Liquid Drinking Milk) หมายถึง น้ำนมที่ได้รับการปรุงแต่งให้พร้อมที่จะดื่มได้ทันทีโดยไม่ต้องปรุงแต่งเพิ่มเติม สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ นมพาสเจอร์ไรส์ (Pasteurized Fresh Milk) นมสเตอริไลส์ (Sterilized Fresh Milk) และนมยู.เอช.ที. (Ultra High Temperature Milk : U.H.T.) ตามกรรมวิธีการฆ่าเชื้อ ดังนี้

- พาสเจอร์ไรส์ (Pasteurized) เป็นกรรมวิธีการฆ่าเชื้อด้วยความร้อนที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 63 องศาเซลเซียส ไม่น้อยกว่า 30 นาที หรือฆ่าเชื้อด้วยความร้อนที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 72 องศาเซลเซียส ไม่น้อยกว่า 15 วินาที แล้วทำให้เย็นลงทันทีที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่า

- สเตอริไลส์ (Sterilized) เป็นกรรมวิธีการฆ่าเชื้อด้วยความร้อนที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 100 องศาเซลเซียสภายในเวลาที่เหมาะสม และจะต้องผ่านกรรมวิธีการทำให้นมสดเป็นเนื้อเดียวกัน

- ยู.เอช.ที. (U.H.T.) เป็นกรรมวิธีการฆ่าเชื้อด้วยความร้อนที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 133 องศาเซลเซียส ไม่น้อยกว่า 1 วินาที แล้วบรรจุในภาชนะและในสภาวะที่ปราศจากเชื้อ ทั้งนี้จะต้องผ่านกรรมวิธีการทำนมสดให้เป็นเนื้อเดียวกันด้วย

4. นมคั้นรูป (Recombined Milk) หมายถึง นมพร้อมดื่มที่ได้จากการนำนมผงขาดมันเนยผสมไขมันเนยหรือน้ำมันพืชและน้ำ แล้วนำไปผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อจุลินทรีย์โดยวิธีการต่างๆ แทนที่จะใช้น้ำนมดิบจากแม่โคนม เช่น นมคั้นรูปพาสเจอร์ไรส์ (Pasteurized Recombined Milk) นมคั้นรูปสเตอริไลส์ (Sterilized Recombined Milk) และนมคั้นรูปยู.เอช.ที. (U.H.T. Recombined Milk) เป็นต้น

5. มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อวัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content Requirement : LCR) เป็นข้อบังคับที่กำหนดให้ผู้ผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย (Final Goods) จะต้องซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตในประเทศในสัดส่วนที่กำหนดไว้เป็นอย่างน้อย สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ต่อไปจะใช้คำว่า “มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศ” แทนคำว่า “มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อวัตถุดิบภายในประเทศ”

6. มาตรการภาษีโควตา (Tariff Quota) หรือการกำหนดโควตาโดยใช้ภาษีศุลกากร เป็นการเก็บภาษีศุลกากรหรือเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าในส่วนที่เกินจำนวนโควตาที่ประเทศผู้นำเข้าได้กำหนดไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง³ โดยจะเรียกปริมาณการนำเข้าในส่วนที่ไม่เกินจำนวนโควตาที่จัดสรรว่า “ปริมาณในโควตา” ซึ่งจะเก็บภาษีนำเข้าในอัตราต่ำที่

³ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ, พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 6(กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542), หน้า 276.

เรียกว่า “อัตราภาษีในโควตา” หากปริมาณการนำเข้าสูงกว่าโควตาที่กำหนดไว้ผู้นำเข้าก็就会被เก็บภาษีนำเข้าในระดับที่สูงตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ที่เรียกว่า “อัตราภาษีนอกโควตา”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้เกิดความเข้าใจในผลดี ผลเสีย ที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม และโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่มจะได้รับอย่างแท้จริง จากการใช้มาตรการปกป้องอุตสาหกรรมโคนมภายในประเทศของรัฐบาล รวมทั้งสามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณากำหนดนโยบายเกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตนํ้านมดิบภายในประเทศ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้จากการรวบรวมเอกสาร งานวิจัยต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น รวบรวมข้อมูลการนำเข้านมผงขาดมันเนย จากกรมศุลกากร ข้อมูลโควตาการนำเข้านมผงขาดมันเนย และนโยบายการนำเข้านมผงขาดมันเนย จากกรมการค้าต่างประเทศ และกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ข้อมูลความต้องการนํ้านมดิบของโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่ม ปริมาณการผลิตนํ้านมดิบ และนโยบายของภาครัฐในการช่วยเหลือและสนับสนุนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมภายในประเทศ จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมปศุสัตว์ ข้อมูลนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนมพร้อมดื่มและนมผงขาดมันเนย จากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ได้แบ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของมาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อนํ้านมดิบภายในประเทศ มาตรการภาษีโควตาการนำเข้านมผงขาดมันเนย รวมถึงนโยบายและมาตรการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนม ทั้งในด้านของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมและโรงงานผู้ผลิตนมพร้อมดื่ม

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ทำการประมาณค่าอุปสงค์ นำเข้าน้ำมันคีนรูป โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Squares Estimation) และเปรียบเทียบผลกระทบจากมาตรการปกป้องอุตสาหกรรมนมดิบที่รัฐบาลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน กับกรณีที่มีการบังคับใช้มาตรการกำหนดสัดส่วนการรับซื้อน้ำมันดิบภายในประเทศควบคู่กับมาตรการภาษี โควตาอย่างจริงจัง ที่มีต่อรัฐบาลและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมภายในประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย